

Mens met een missie

Verschenen in Ons Orgaan, nr. 4 2017

Ik zit te wachten op een zending van PostNL. Maar ik geloof niet dat de redactie dat bedoelt, wanneer ze schrijft dat dit een themanummer over zending is. Wat ze dan wel bedoelen? Ik ga maar te rade bij mijn eigen gedachten.

Ach, heb ik de lezers van Ons Orgaan ooit verteld dat ik bijna zendeling was geworden? En dat niet als kinderdroom, gefascineerd door stoere verhalen over zendelingen in het oerwoud en foto's van kleine klinieken en primitieve schooltjes, met trotse mensen in bevroren poses (en dat nog wel in de tropen).

Nee, ik was volwassen, afgestudeerd en klaar voor het leven. In de maand van mijn promotie kreeg ik twee advertenties onder ogen. In de ene werd gevraagd om een zendingspredikant in Brazilië, in de andere om een predikant in Benthuizen, in de polder van Zoetermeer. Beide mogelijkheden trokken ons als jong gezin aan. Uiteindelijk werd het Benthuizen en daar leg ik maar het woord roeping tegen aan. Maar ik zit weleens te fantaseren hoe het zou zijn geweest als het met die andere B iets geworden was. Dan had u deze column moeten lezen in het blad van de *Igrejas Evangélicas Livres no Brasil* of had u hem misschien wel nooit onder ogen gekregen. Dat zou toch ook weer jammer zijn. Uiteindelijk werd ik niet zelf zendeling maar ging wel lesgeven in de missionaire theologie. Tja, zoals de bekende grap zegt: kun je iets niet goed, dan ga je erover lesgeven. (En kun je niet lesgeven, dan word je manager; kun je niet managen, dan word je consultant.)

Pas veel later ben ik in meer directe zin iets met zending gaan doen. Dat was bij het opzetten van twee missionaire pioniersplekken. Ik heb geleerd dat je daarvoor niet ver van huis hoeft te gaan. Één plek groeit nu gestaag door, met een pionier en een mooi kernteam, prachtige ontmoetingen en creatieve manieren om met mensen in een stadswijk verbindingen aan te gaan. Op de andere plek is de zegen ervan wat meer verborgen voor wie met getalsmatige criteria naar de werkelijkheid kijkt. Wat ik van beide plekken heb geleerd is de waarde van vrijheid. Met 'vrijheid' bedoel ik: vrijmoedigheid om naar mensen en situaties te kijken, met een open oog voor mogelijkheden, en een reële blik op de middelen om die kansen aan te grijpen. Daar is heel wat voor nodig, heb ik geleerd. Want vastgeroeste patronen en je eigen mismoedigheid kunnen je behoorlijk in de weg zitten. Wanneer ik weer eens bij die vrijheid bepaald moet worden, trek ik me altijd op aan de film *Blues Brothers*. In die film zijn de gesjeeste muzikanten Jake en Elwood Blues bezig om hun oude band bij elkaar te krijgen, met als doel geld voor een weeshuis te verzamelen. 'We zijn bezig met een missie van God,' houdt Elwood zijn broer voor, en dat geeft hun de vrijheid zichzelf te overstijgen en grenzen van onmogelijkheid te doorbreken. Daar krijg ik weer moed van.

Ik zit te wachten op een zending van PostNL. Er zit een nieuwe jas in, die ik heb besteld. Wanneer hij komt, kan ik de deur weer uit. Mens met een missie.